

е вода-та, и начало-то на спасеніе-то е Йорданъ; израилтани-тѣ са избавихъ отъ Фараона чрезъ море-то, а свѣтъ-а са избава отъ грѣхъ-а чрезъ вода-тъ съ помощъ-тъ на божіе-то слово. Гдѣто направи Богъ заветъ-аніе съ нѣкого, тамъ е и вода: съ Номъ направи заветъ подиръ потопа и знаменіе на крещеніе-то бѣше умивалница-тъ, коя то бѣше въ шаторъ-а. Крещеніе-то е конецъ на старий-а заветъ и начало на новий-а: крещеніе-то е самси Христосъ осветилъ, като са кръсти и самси, ако и да е былъ безгрѣшенъ; но са кръсти, за да даде на онѣзи, кои-то са крышаватъ божественнъ благодать и слава. И ты, като слѣзешъ въ вода-тъ, мъртъвъ си отъ грѣхъ-а, и погревавашъ са въ нежъ, както Исусъ Христосъ съ камакъ-а, па, като излѣзешъ отъ нежъ, оживѣвашъ съ правдъ за да бы ходилъ въ новий животъ, и тази вода ти е въ единъ часъ и гробъ и майка.“

Кой-то са приготва за тѣзи тайнъ, трѣба първомъ да са отрече отъ дѣволъ-а, когото робувалъ до Христа, а и сега робова отъвнъ него; това приготваніе пада са сега на кръстници-тѣ, отъ какъ са е распространило христіанство-то, та ны вика въ царство-то божіе юще отъ дѣтинство-то ни. Но и въ само-то начало на наша-та църква често сѣ са крышавали дѣца: тѣи апостолъ Петръ е кръстилъ въ Ифъ първаго идолопоклонника, капетана римскаго Корнеліа и сичкій неговъ домъ, мало и голѣмо. Вѣра-та на священникъ-а, кой-то крышава, и вѣра-та на родители-тѣ и кръстници-тѣ